

Αριθμός Απόφασης

167/2016

ΤΟ ΠΡΩΤΟΒΑΘΜΙΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΕΙΘΑΡΧΙΚΟ ΟΡΓΑΝΟ
SUPER LEAGUE ΕΛΛΑΔΑ

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ από την Ελένη Σφήκα, Πρωτοδίκη, η οποία ορίστηκε από την ΕΠΟ ως αναπληρωματικό πειθαρχικό όργανο (κωλυμένου του τακτικού), με το υπ' αρ. πρωτ. 9319/2016 έγγραφο και κατά τα προβλεπόμενα στις διατάξεις των άρθρων 119 και 127B του Ν. 2725/1999, όπως αυτές τροποποιήθηκαν με το άρθρο 5 του Ν. 4326/2015, και τη Γραμματέα Μαρία Περιστέρη.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ δημόσια στο ακροατήριό του, στις 23 Ιουνίου 2016 και ώρα 15:00, για να δικάσει επί των αναφερομένων στην υπ' αριθ. πρωτ. 375/1-6-2016 κλήση προς απολογία σε βάρος της ΠΑΕ ΠΑΝΙΩΝΙΟΣ για παράβαση των άρθρων 1, 5 επ., 14 παρ. 1, 2 και 3, 15 παρ. 2 περ. α, δ' και ε', 3 περ. Β' στοιχ. α', ε' και ζ' και 7 στοιχ. γ' του Π.Κ. της ΕΠΟ.

ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΚΦΩΝΗΣΗ της ανωτέρω πειθαρχικής υπόθεσης και κατά την εκδίκασή της, η εγκαλούμενη ΠΑΕ ΠΑΝΙΩΝΙΟΣ δεν εκπροσωπήθηκε από πληρεξούσιο δικηγόρο, αλλά υπέβαλε το από 23-6-2016 έγγραφο υπόμνημά της, το οποίο υπογράφεται από τον πληρεξούσιο δικηγόρο της Πέτρο Καϊμακάμη και κατατέθηκε στη Γραμματεία του παρόντος Πρωτοβάθμιου Μονομελούς Πειθαρχικού Οργάνου της Super League Ελλάδα, με αριθμό πρωτοκόλλου 413/23-6-2016.

ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗΝ ΥΠΟΘΕΣΗ ΚΑΙ
ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 14 παρ. 1 περ. α' του Π.Κ. της ΕΠΟ, οι διαγωνιζόμενες ομάδες οφείλουν να συμμορφώνονται προς τις επιβαλλόμενες σε αυτές υπό των αρμοδίων οργάνων υποχρεώσεις, να υλοποιούν τους επιτασσόμενους σε αυτές όρους και να λαμβάνουν κάθε προληπτικό μέτρο, το οποίο από τις συνθήκες απαιτείται για την ομαλή διεξαγωγή των αγώνων. Κατά, δε, τις διατάξεις των παραγράφων 2 και 3 του ιδίου ως άνω άρθρου, οι ομάδες έχουν την υποχρέωση να προστατεύουν το κύρος και την αξιοπιστία του αθλήματος του ποδοσφαίρου και ευθύνονται σε περίπτωση παραβάσεως του καταστατικού της, του παρόντος κανονισμού και των εν γένει κανονισμών της ΕΠΟ, ως αντικειμενικά υπαίτιες. Κάθε, δε, πράξη ή ενέργεια ατομική ή συλλογική, φυσικών ή νομικών προσώπων, που συνδέονται με ομάδα, με την οποία δημιουργείται στο φίλαθλο κοινό και στην (εν

γένει) κοινή γνώμη αίσθημα απαξιώσεως και αποστροφής προς το ποδόσφαιρο, με συνέπεια την άρνηση εκ μέρους του κοινού παρακολουθήσεως των αγώνων ποδοσφαίρου και προσελεύσεως στα γήπεδα, θα τιμωρείται από τις προβλεπόμενες οικείες διατάξεις του Πειθαρχικού Κώδικα της ΕΠΟ, ενώ σε περίπτωση μη ειδικής προβλέψεως, από τις γενικές διατάξεις των άρθρων 25 και 26 του ιδίου Κώδικα. Περαιτέρω, σύμφωνα με το άρθρο 15 παρ. 2 εδ. α' του Π.Κ. της ΕΠΟ, το άναμμα πυρσών, φωτοβολίδων, κροτίδων, βεγγαλικών, πυροτεχνημάτων, καπνογόνων και οποιουδήποτε εν γένει εύφλεκτου υλικού στις κερκίδες πριν την έναρξη, κατά την διάρκεια ή μετά την λήξη του αγώνα, αν δεν επακολούθησε ρίψη αυτών στον αγωνιστικό χώρο ή σε άλλη εξέδρα, επιφέρει την πειθαρχική χρηματική ποινή ύψους δύο χιλιάδων (2.000) ευρώ έως δέκα χιλιάδων (10.000) ευρώ. Σε περίπτωση υποτροπής και επανάληψης σε επόμενο αγώνα, η προβλεπόμενη χρηματική ποινή διπλασιάζεται. Κατά δε τη διάταξη του άρθρου 15 παρ. 3 του Π.Κ. της ΕΠΟ, η ρίψη πάσης φύσεως αντικειμένου στον κυρίως χώρο του γηπέδου ή από μία κερκίδα σε άλλη, ιδιαίτερα δε πυρσών, φωτοβολίδων, κροτίδων, βεγγαλικών, πυροτεχνημάτων, καπνογόνων και οποιουδήποτε εν γένει εύφλεκτου υλικού πριν, κατά τη διάρκεια ή μετά τη λήξη του αγώνα απαγορεύεται αυστηρά. Η ρίψη, δε, αντικειμένων, κατά τη διάρκεια του αγώνα, τα οποία κατά την κοινή πείρα δεν είναι πρόσφορα να προκαλέσουν σωματική βλάβη προσώπου, που ευρίσκεται νομίμως στον αγωνιστικό χώρο, τιμωρείται με χρηματική ποινή από εννέα χιλιάδες (9.000,00) ευρώ έως είκοσι πέντε χιλιάδες (25.000,00) ευρώ (άρθρο 15 παρ. 3 περ. Β' στοιχ. α' του Π.Κ. της ΕΠΟ). Εάν, όμως, η ρίψη αφορά σε φωτοβολίδα ευθείας βολής (έστω και μίας) και κάθε άλλου αντικειμένου, που δύναται να προκαλέσει σωματική βλάβη σε όλους όσους νόμιμα ευρίσκονται εντός του αγωνιστικού χώρου, τότε ο διαιτητής διακόπτει οριστικά τον αγώνα, χωρίς προηγούμενη ειδοποίηση. Στην περίπτωση αυτή, η υπαίτια ομάδα τιμωρείται σωρευτικά με α) χρηματική ποινή από σαράντα χιλιάδες (40.000,00) ευρώ έως εβδομήντα χιλιάδες (70.000,00) ευρώ και β) ποινή διεξαγωγής αγώνα χωρίς θεατές από μία (1) έως δύο (2) αγωνιστικές (άρθρο 15 παρ. 3 περ. Β' στοιχ. ε' του Π.Κ. της ΕΠΟ). Σε περίπτωση, δε, υποτροπής σε επόμενο αγώνα της ομάδας, κατά τη διάρκεια της ίδιας αγωνιστικής περιόδου, οι προβλεπόμενες ποινές διπλασιάζονται (άρθρο 15 παρ. 3 περ. Β' στοιχ. ζ' του Π.Κ. της ΕΠΟ). Από τη γραμματική ερμηνεία της προρρηθείσης διατάξεως του άρθρου 15 παρ. 3 περ. Β' στοιχ. ε' του Π.Κ. της ΕΠΟ, φαίνεται κατ' αρχάς ότι ο πειθαρχικός νομοθέτης έθεσε ως προϋπόθεση για την εφαρμογή της τη ρίψη στον αγωνιστικό χώρο, κατά τη διάρκεια του αγώνα, σωρευτικώς, έστω και μίας (1) φωτοβολίδας και κάθε άλλου αντικειμένου, που δύναται να προκαλέσει σωματική βλάβη σε όλους όσους νόμιμα ευρίσκονται εντός του αγωνιστικού χώρου. Ωστόσο, μολονότι χρησιμοποιείται ο συμπλεκτικός σύνδεσμος «και», θα πρέπει να γίνει δεκτό ότι ο πειθαρχικός νομοθέτης δεν απαίτησε, για την εφαρμογή της προκειμένης διατάξεως, τη συνδρομή της σωρευτικής ρίψεως έστω και μίας φωτοβολίδας ευθείας βολής, καθώς και άλλων αντικειμένων, πρόσφορων να προκαλέσουν σωματική βλάβη στους νομίμως ευρισκομένους στον αγωνιστικό χώρο. Αντιθέτως, σκοπός του νομοθέτη ήταν η πειθαρχική αντιμετώπιση των ρίψεων, κατά τη διάρκεια του αγώνα, είτε έστω και μίας φωτοβολίδας ευθείας βολής, είτε κάθε άλλου αντικειμένου, που περιάγουν σε κίνδυνο τη σωματική ακεραιότητα των νομίμως ευρισκομένων προσώπων εντός του

αγωνιστικού χώρου. Επιχείρημα υπέρ αυτής της ερμηνείας, ήτοι ότι ο αναγραφόμενος ως συμπλεκτικός σύνδεσμος «και» πρέπει να νοηθεί και να ισχύσει ως ο διαζευκτικός τοιούτος «ή», δύναται να αρυσθεί και από τις διατάξεις των στοιχείων δ' και στ' της περιπτώσεως Β' της παραγράφου 3 του άρθρου 15 του Π.Κ. της ΕΠΟ, όπου τυποποιούνται ως πειθαρχικά αδικήματα –διακεκριμένα εν σχέσει με το βασικό αδίκημα της διατάξεως του άρθρου 15 παρ. 3 περ. Β' στοιχ. α' του ΠΚ της ΕΠΟ- εκείνα α) της ρίψεως φωτοβολίδων καμπύλης τροχιάς ή αντικειμένων, εκ των οποίων προκαλείται έστω και ελαφρά σωματική βλάβη προσώπου, νομίμως ευρισκομένου στον αγωνιστικό χώρο και β) της ρίψεως φωτοβολίδων (ευθείας βολής) ή αντικειμένων, εκ των οποίων προκαλείται έστω και ελαφρά σωματική βλάβη προσώπου, νομίμως ευρισκομένου στον αγωνιστικό χώρο αντιστοίχως. Επομένως, η χρήση από τον πειθαρχικό νομοθέτη στην κρίσιμη εν προκειμένω διάταξη (άρθρο 15 παρ. 3 περ. Β' στοιχ. ε' του Π.Κ. της ΕΠΟ) του συνδέσμου «και» δεν υποδηλώνει σωρευτική σύμπλεξη των απαιτούμενων να ριφθούν αντικειμένων, αλλά οφείλεται σε πρόδηλη φραστική παραδρομή του. Περαιτέρω, η προβλεπόμενη από την ίδια ως άνω διάταξη υποχρέωση του διαιτητή να διακόπτει οριστικά τον αγώνα, χωρίς προηγούμενη ειδοποίηση, συνεπεία της ρίψεως στον αγωνιστικό χώρο είτε έστω και μίας φωτοβολίδας ευθείας βολής, είτε κάθε άλλου αντικειμένου, πρόσφορου να προκαλέσει σωματική βλάβη στους νομίμως εκεί (αγωνιστικό χώρο) ευρισκόμενους, δεν συνιστά στοιχείο του πραγματικού του εν λόγω πειθαρχικού κανόνα δικαίου, το οποίο θα πρέπει να συντρέχει για την εφαρμογή του. Αντίθετη ερμηνευτική εκδοχή θα οδηγούσε στο άτοπο συμπέρασμα να μην εφαρμόζεται από τα αρμόδια δικαιοδοτικά όργανα ο προσήκων κανόνας δικαίου και να μην επιβάλλονται στις αντικειμενικώς ευθυνόμενες ΠΑΕ οι αντίστοιχες πειθαρχικές κυρώσεις, σε περίπτωση παραβίασεως εκ μέρους των διαιτητών των ποδοσφαιρικών αγώνων της ως άνω προβλεπόμενης υποχρεώσεώς τους, περί οριστικής και απροειδοποίητης διακοπής των αγώνων, όταν συντρέχουν οι διαγραφόμενες από τις οικείες πειθαρχικές διατάξεις προϋποθέσεις. Τέλος, οι προεκτεθείσες διατάξεις του Π.Κ. της ΕΠΟ, στο βαθμό που προβλέπουν, ανεξαρτήτως της βαρύτητας της πειθαρχικής παράβασης, την επιβολή των ανωτέρω ελαχίστων ορίων της επιβλητέας χρηματικής ποινής, που κρίνονται αρκετά υψηλά για τις τρέχουσες κοινωνικοοικονομικές συνθήκες, παραβιάζουν την αρχή της αναλογικότητας, η οποία, ως γενική αρχή του δικαίου, αναγνωρίζεται παγίως από τη νομολογία των Δικαστηρίων, ως απορρέουσα από τις διατάξεις των άρθρων 5 παρ. 1 και 25 παρ. 1 του Συντάγματος, αλλά και των άρθρων 6 παρ. 1, 8 παρ. 2, 9 παρ. 2 και 10 παρ. 2 της ΕΣΔΑ και διέπει όλη τη δημόσια δράση, δεσμεύουσα, μεταξύ άλλων, και τον εκάστοτε εφαρμοστή του δικαίου. Από τα παραπάνω, επομένως, προκύπτει ότι το παρόν Πρωτοβάθμιο Μονομελές Πειθαρχικό Όργανο έχει την ευχέρεια, με βάση την αρχή της αναλογικότητας, να μην τηρήσει τα ανωτέρω ελάχιστα όρια των επιβλητέων χρηματικών ποινών, που -κατά περίπτωση- είναι βαρύτερα και εξοντωτικά για την πειθαρχικώς ελεγχόμενη ΠΑΕ, κρίνοντας τελικά ότι και μικρότερη από το ελάχιστο προβλεπόμενο όριο χρηματική ποινή είναι αναγκαία, πρόσφορη, κατάλληλη και ευρισκόμενη σε αναλογία με τη βαρύτητα του ανωτέρω πειθαρχικού αδικήματος και, επιπλέον, ότι επιτυγχάνεται τοιουτοτρόπως ο ίδιος σκοπός με αυτόν που επιδιώκουν οι προρρηθείσες διατάξεις του Π.Κ. της ΕΠΟ. Την ως άνω θεμελιώδη αρχή δύναται

να εφαρμόσει ο πειθαρχικός δικαστής ακόμα και σε περίπτωση τέλεσης πειθαρχικού αδικήματος καθ' υποτροπή, όταν κρίνει ότι ο διπλασιασμός ή η επαύξηση της επιβλητέας κατά περίπτωση ποινής καθιστά αυτήν δυσανάλογα επαχθή σε σχέση με τη βαρύτητα της παράβασης με αποτέλεσμα η ποινή να υπερακοντίζει τον επιδιωκόμενο σκοπό και να οδηγεί σε ανεπιεική αποτελέσματα για την πειθαρχικώς ελεγχόμενη ΠΑΕ.

Στην προκείμενη περίπτωση, από το από 31-5-2016 Φύλλο Αγώνος, την ομοιόχρονη έκθεση του παρατηρητή του αγώνα και το επισκοπηθέν οπτικοακουστικό υλικό [υλικό φορέα εγγραφής εικόνας και ήχου (DVD)], στον οποίο αποτυπώνεται ο επίμαχος ποδοσφαιρικός αγώνας (επισημαίνεται ότι η εγκαλουμένη δεν επιμελήθηκε της εξέτασης μάρτυρα στο ακροατήριο ούτε προσκόμισε σχετικά έγγραφα), αποδεικνύονται τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: Στις 31-5-2016 και ώρα 20:15, στο πλαίσιο της 6ης αγωνιστικής ημέρας των Play Offs του Πρωταθλήματος SUPER LEAGUE ΕΛΛΑΔΑ, διεξήχθη στην Αθήνα και στο γήπεδο "ΝΕΑΣ ΣΜΥΡΝΗΣ" ο ποδοσφαιρικός αγώνας μεταξύ των ομάδων ΠΑΕ ΠΑΝΙΩΝΙΟΣ – ΠΑΕ ΑΕΚ, με γηπεδούχο την πρώτη. Όπως, δε, προκύπτει από το προαναφερόμενα αποδεικτικά μέσα, κατά τη διάρκεια της διεξαγωγής του εν λόγω ποδοσφαιρικού αγώνα, έλαβαν χώρα τα ακόλουθως περιγραφόμενα, πειθαρχικώς αξιόλογα και ελεγχόμενα περιστατικά: 1) Κατά την είσοδο των διαγωνιζόμενων ομάδων για την έναρξη του αγώνα, καθώς και στο 40', 45' και 55' λεπτό του αγώνα, φίλαθλοι της εγκαλουμένης από τη θύρα 3 άναψαν συνολικά δεκαεννέα (19) πυρσούς. 2) Περαιτέρω, στο 49' λεπτό του αγώνα φίλαθλος της εγκαλουμένης από τη θύρα 3 έριξε ένα (1) άδειο μπουκάλι νερού στο ύψος της μεγάλης περιοχής εντός του αγωνιστικού χώρου. Αμφότερες οι ως άνω πράξεις αποδεικνύονται από την από 31-5-2016 έκθεση του παρατηρητή του αγώνα, χωρίς να αναιρούνται λόγω της μη αναγραφής τους στο φύλλο αγώνος, απορριπτομένου του σχετικού ισχυρισμού της εγκαλουμένης που υποβλήθηκε δια του υπομνήματος που κατέθεσε. 3) Τέλος, στο 74' λεπτό του αγώνα φίλαθλος της εγκαλουμένης από τη θύρα 3 έριξε ένα μπουκάλι με νερό εντός του αγωνιστικού χώρου και δη στη γωνία του κόρνερ, την ώρα που ετοιμαζόταν ποδοσφαιριστής της φιλοξενούμενης ομάδας (ΑΕΚ) να εκτελέσει το κόρνερ. Το ριφθέν αντικείμενο δεν χτύπησε τον παίκτη, πλην όμως, εξαιτίας της ρίψης ο διαιτητής διέκοψε προσωρινά τον αγώνα για 30 δευτερόλεπτα και, αφού έγιναν ηχητικές συστάσεις από τα μεγάφωνα του γηπέδου για τη μη ρίψη αντικειμένων, το παιχνίδι συνεχίστηκε κανονικά. Η εγκαλουμένη, με το υπόμνημά της, ισχυρίζεται ότι η ρίψη του αντικειμένου (μπουκάλι με νερό) στον παίκτη της φιλοξενούμενης ομάδας δεν προκάλεσε σωματική βλάβη ούτε σε αυτόν ούτε σε άλλο πρόσωπο που νομίμως βρισκόταν μέσα στον αγωνιστικό χώρο. Ο εν λόγω, όμως, ισχυρισμός τυγχάνει απορριπτέος ως νόμω αβάσιμος. Διότι ναι μεν το ριφθέν ως άνω αντικείμενο δεν αποτελεί εύφλεκτο υλικό, το οποίο ενέχει αυτόδηλα το στοιχείο της επικινδυνότητας για την σωματική ακεραιότητα προσώπου, πλην όμως, ενόψει του είδους του συγκεκριμένου αντικειμένου (μπουκάλι γεμάτο με νερό) με υπολογίσιμο βάρος και υπό τις περιστάσεις υπό τις οποίες εκδηλώθηκε το συμβάν, ήτοι ρίψης αντικειμένου από απόσταση, με στόχευση σε παίκτη της φιλοξενούμενης ομάδας, ήταν δυνατόν να προκαλέσει, τουλάχιστον ελαφρά, σωματική βλάβη στον εν

λόγω ποδοσφαιριστή ή σε άλλο πρόσωπο που βρισκόταν νομίμως στον αγωνιστικό χώρο, δεδομένου ότι θα μπορούσε να πλήξει ευαίσθητα σημεία της κεφαλής (π.χ. οφθαλμό) ή του σώματός τους, με απροσδιόριστες επαχθείς συνέπειες για το έννομο αγαθό της υγείας τους. Εξάλλου, για την εφαρμογή της διάταξης του άρθρου 15 § 3 περ. Β' στοιχ. ε' δεν απαιτείται η ρίψη του αντικειμένου να προκάλεσε πράγματι σωματική βλάβη, αλλά αρκεί η δυνατότητα πρόκλησης τέτοιας, όπως παραπάνω προεκτέθηκε. Κατ' ακολουθίαν των ανωτέρω, θα πρέπει να γίνει δεκτό ότι η εγκαλουμένη φέρει αντικειμενική ευθύνη για άπασες τις αποδιδόμενες σε αυτήν πειθαρχικές παραβάσεις, οι οποίες προβλέπονται και τιμωρούνται από τις διατάξεις των άρθρων 1, 5 επ., 14 παρ. 1, 2, 3, 15 παρ. 2 περ. α, δ' και ε', 3 περ. Β' στοιχ. α', ε' και ζ' και 7 στοιχ. γ' του Π.Κ. της ΕΠΟ. Σημειώνεται ότι τις ανωτέρω πρώτη και δεύτερη αποδιδόμενες στην εγκαλουμένη πειθαρχικές πράξεις τέλεσε αυτή καθ' υποτροπήν και ειδικότερα α) την μεν 1η πράξη τέλεσε καθ' υποτροπήν, δεδομένης της καταφάσεως της πειθαρχικής της ευθύνης για όμοιες έξι πράξεις σε προγενεστέρως διενεργηθέντες αγώνες της ίδιας αγωνιστικής περιόδου, δυνάμει των ήδη τελεσίδικων υπ' αριθμ. 268/18-09-2015, 380/18-12-2015, 4/8-1-2016, 86/18-3-2016, 87/18-3-2016 και 88/18-3-2016 αποφάσεων του παρόντος Πειθαρχικού Οργάνου, ενώ β) την 2η πράξη τέλεσε καθ' υποτροπήν, δεδομένης της καταφάσεως της πειθαρχικής της ευθύνης για όμοιες τρεις πράξεις σε προγενεστέρως διενεργηθέντες αγώνες της ίδιας αγωνιστικής περιόδου, δυνάμει των ήδη τελεσίδικων υπ' αριθμ. 208/18-9-2015, 279/25-9-2015 και 4/8-1-2016 αποφάσεων του παρόντος Πειθαρχικού Οργάνου. Πλην όμως, παρά την κατάφαση του στοιχείου της υποτροπής, δεν κρίνεται αναγκαία, πρόσφορη και τελούσα σε αναλογία με τη βαρύτητα του ανωτέρω πειθαρχικού αδικήματος η επιβολή ποινής εντός του διαγραφόμενου από τις προρρηθείσες διατάξεις πλαισίου, ενόψει των ανωτέρω συνθηκών και περιστάσεων, υπό τις οποίες εκδηλώθηκε το επίμαχο συμβάν. Συνακόλουθα, κρίνεται ότι το στοιχείο της υποτροπής θα πρέπει να θεωρηθεί εν προκειμένω ως επιβαρυντική περίπτωση, κατά την επιμέτρηση της επιβλητέας στην εγκαλουμένη ποινής, στο πλαίσιο της εφαρμογής της αρχής της αναλογικότητας (άρθρα 5 παρ. 1 και 25 παρ. 1 του Συντάγματος, 6 παρ. 1, 8 παρ. 2, 9 παρ. 2 και 10 παρ. 2 της ΕΣΔΑ) και όχι για το διπλασιασμό ή την περαιτέρω επαύξηση των απειλούμενων από τις διατάξεις του άρθρου 15 παρ. 2 περ. δ' και ε', 3 περ. Β' στοιχ. α' του Π.Κ. της ΕΠΟ ποινών, οι οποίες παρίστανται ως δυσανάλογα επαχθείς σε σχέση με τη βαρύτητα των εν λόγω παραβάσεων. Λαμβανομένων, δε, υπ' όψιν της απαξίας των εν λόγω πειθαρχικών παραβάσεων, της εντάσεως της διακινδυνεύσεως της σωματικής ακεραιότητας των νομίμως ευρισκομένων στον αγωνιστικό χώρο ατόμων, καθώς και της προκλήσεως στο φίλαθλο κοινό και στην εν γένει κοινή γνώμη αισθήματος έντονης απαξιώσεως και αποστροφής προς το ποδόσφαιρο, με συνέπεια την άρνηση εκ μέρους του κοινού παρακολουθήσεως των αγώνων ποδοσφαίρου και προσελεύσεως στα γήπεδα, κρίνεται ότι πρέπει, για τις ως άνω πειθαρχικώς ελεγχόμενες πράξεις, για τις οποίες έγινε δεκτή η αντικειμενική ευθύνη της εγκαλουμένης, να επιβληθούν στην τελευταία οι ακόλουθες πειθαρχικές κυρώσεις και δη : α) για την πρώτη πράξη (1, 5 επ, 14 παρ. 1, 2 και 3, 15 παρ. 2 περ. α', δ' και ε', 7 στοιχ. γ' του ΠΚ της ΕΠΟ), τελεσθείσα καθ' υποτροπήν, χρηματική ποινή 8.000 ευρώ, β) για τη δεύτερη πράξη (παραβάση άρθρων 1, 5 επ. 14 παρ. 1, 2 και 3, 15 παρ.

3 περ. Β' στοιχ. α' και ζ', 7 στοιχ. γ' του Π.Κ. της ΕΠΟ), τελεσθείσα καθ' υποτροπήν, χρηματική ποινή 10.000 ευρώ και γ) για την τρίτη πράξη (παράβαση άρθρων 1, 5 επ. 14 παρ. 1, 2 και 3, 15 παρ. 3 περ. Β' στοιχ. ε' Π.Κ. της ΕΠΟ) χρηματική ποινή ποσού 30.000 ευρώ, καθώς και ποινή διεξαγωγής αγώνα χωρίς θεατές για μία (1) αγωνιστική ημέρα. Οι εν λόγω επιβαλλόμενες στην εγκαλούμενη ΠΑΕ πειθαρχικές κυρώσεις παρίστανται ως αναγκαίες, πρόσφορες, κατάλληλες και ευρισκόμενες σε αναλογία με τη βαρύτητα των πειθαρχικών αδικημάτων, για τα οποία αυτή (εγκαλουμένη) φέρει αντικειμενική ευθύνη, δεδομένου, μάλιστα, ότι τοιουτοτρόπως επιτυγχάνεται παραλλήλως και ο σκοπός τόσο της ειδικής όσο και της γενικής προλήψεως, τον οποίο επιδιώκει η προρρηθείσα διάταξη του Π.Κ. της ΕΠΟ. Τέλος, πρέπει, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 4 παρ. 4 του Π.Κ. της ΕΠΟ, να καθορισθεί συνολική χρηματική ποινή ποσού τριάντα εννέα χιλιάδων (39.000,00) ευρώ (αναλυόμενη ως εξής: 30.000 ευρώ ως ποινή βάσης για την 3η πράξη + 5.000 ευρώ από τη συντρέχουσα ποινή που επιβλήθηκε για τη 2η πράξη + 4.000 ευρώ από τη συντρέχουσα ποινή που επιβλήθηκε για την 1η πράξη).

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΕΧΕΤΑΙ ότι η εγκαλουμένη τέλεσε τις αποδιδόμενες σ' αυτήν πειθαρχικές παραβάσεις.

ΕΠΙΒΑΛΛΕΙ στην ΠΑΕ ΠΑΝΙΩΝΙΟΣ α) τη χρηματική ποινή των οκτώ χιλιάδων (8.000,00) ευρώ για την 1η πράξη (παράβαση άρθρων 1, 5 επ. 14 παρ. 1, 2 και 3, 15 παρ. 2 περ. α', δ' και ε', 7 στοιχ. γ' του ΠΚ της ΕΠΟ), την οποία τέλεσε καθ' υποτροπή, δεδομένου ότι δυνάμει των ήδη τελεσίδικων υπ' αριθμ. 268/18-09-2015, 380/18-12-2015, 4/8-1-2016, 86/18-3-2016, 87/18-3-2016 και 88/18-3-2016 αποφάσεων του παρόντος Πειθαρχικού Οργάνου η ΠΑΕ έχει καταδικαστεί στο παρελθόν για όμοιες πράξεις, β) την χρηματική ποινή των δέκα χιλιάδων (10.000,00) ευρώ για την 2η πράξη (1, 5 επ. 14 παρ. 1, 2 και 3, 15 παρ. 3 περ. Β' στοιχ. α' και ζ', 7 στοιχ. γ' του Π.Κ. της ΕΠΟ), την οποία τέλεσε καθ' υποτροπή, δεδομένου ότι δυνάμει των ήδη τελεσίδικων υπ' αριθμ. 208/18-9-2015, 279/25-9-2015 και 4/8-1-2016, αποφάσεων του παρόντος Πειθαρχικού Οργάνου η ΠΑΕ έχει καταδικαστεί στο παρελθόν για όμοιες πράξεις και γ) τη χρηματική ποινή των τριάντα χιλιάδων (30.000,00) ευρώ και ποινή διεξαγωγής αγώνα χωρίς θεατές για μία (1) αγωνιστική για την 3η πράξη (1, 5 επ. 14 παρ. 1, 2 και 3, 15 παρ. 3 περ. Β' στοιχ. ε' του Π.Κ. της ΕΠΟ).

ΚΑΘΟΡΙΖΕΙ συνολική χρηματική ποινή τριάντα εννέα χιλιάδων (39.000,00) ευρώ.

ΚΡΙΘΗΚΕ, αποφασίσθηκε και δημοσιεύθηκε σε έκτακτη δημόσια συνεδρίασή του, στις 13-7-2016.

Η ΑΘΛΗΤΙΚΗ ΔΙΚΑΣΤΗΣ

Ελένη Σφήκα

Πρωτοδίκης

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

Μαρία Περιστέρη